

Üzleti 7

A Szakképzési különszám a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Tanács támogatásával készült, a 64/2008 NSZFT pályázat keretében

2009. JÚNIUS

A MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA GAZDASÁGI LAPJA

SZKTV KÜLÖNSZÁM

A verseny a válságban sem szűnik meg és korántsem mindegy, hogy az elkövetkező fellendülés mennyire versenyképes pozícióban éri a vállalkozásokat – mondja Bihall Tamás, az MKIK alelnöke.

(3. oldal)

Nem véletlenül volt a verseny szlogenje, hogy „egy jó szakma felér egy diplomával”, bár szerintem több annál, felér két diplomával is – fejt ki Szamadó Endréné, a KISOSZ társelnöke.

(2. oldal)

A Schneider Electric Hungaria Villamosági Zrt. az idén is segítette a villanyszerelők szakmai döntőjét – jelezte Kéthelyi Péter, a cég műszaki támogatója.

(4. oldal)

Parragh László szerint a verseny erősíti a szakmák presztízsét A gazdasági válságkezelés nem mehet a szakképzés rovására

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara sikeres fordulatot elérnie a hazai szakmunkásképzés fejlődése érdekében – mondta Parragh László, a kamara elnöke a Szakma Sztár Fesztivál megnyitóján. Fontosnak tartja, hogy az adótörvényeket úgy módosítsák, hogy a változás ne menjen a szakképzés kárára, sőt erősítse azt.

Peredi Ágnes

– Impozáns látványt nyújtott a sok fiatalember a Szakma Kiváló Tanulója Versenyen. Mennyire reprezentálják ők a szakmunkásképzés mai helyzetét?
– Évek óta igen nagy a nyo-

más a gazdasági életben és a kamarán belül is azért, mert kevés a jó szakmunkás. A jelenségnek sok oka van. Egyebek között az, hogy létszámban kevesebb a fiatal, fogy a korosztály, ugyanakkor a felsőoktatás felvételi lehetőségei is erős elszívó hatást jelentenek. Emellett, sajnos, tény, hogy a fizikai

Parragh László, az MKIK elnöke

munka társadalmi presztízse sokat csökkent. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara fontos feladatának tartotta, hogy ezen a helyzeten változtasson. Egyébként is, a kamarának – mint ahogy már a céhek óta mindig is céljuk volt az ilyen szervezeteknek – célja a mesterképzés. Mára sikerült fordulatot elérni, az utóbbi években javultak a szakképzés lehetőségei.

– Mi hozott változást?

– Köztudott, hogy korábban a hazai szakmunkásképzés alapjait a nagy cégek adták, azok tartották fenn a legtöbb intézményt. Ám ahogy változtak a gazdasági körülmények, úgy omlott össze a szakképzés rendszere is. A nagy hazai cégek többnyire kiestek, és csak elvétve, itt-ott folyt szakmunkásképzés. Mindenki azt oktatott, amit éppen tudott. De gyakran nem azt, amire a piacnak szüksége volt. A kamara ezen a helyzeten akart változtatni, és lépésről lépésre haladva ez sikerült is. Az első nagy lépés az volt, amikor 2002-ben létrejött a megállapodás a kormánnyal a szakmunkásképzés fejlesztése érdekében. Azóta ez a folyamat nem tört meg, hanem sikerült újabb és újabb eredményeket elérni. A Szakma Sztár Fesztivál ennek a programnak a látványos és igen fontos eleme.

(Folytatás a 4. oldalon)

Éppen válság idején szükséges a piacképes tudás átadása Mára beértek a reformok

A mesterségek zöme éppen úgy nem válik feleslegessé a válság következtében, mint a piac középtávú igényeinek feltérképezésére alapozott szakképzés – derül ki Simon Gábor államtitkár szavaiból, aki szerint tetten érhető a munkaerőpiaci információkat jól közvetítő üzleti szféra közvetlen szerepvállalásának haszna is.

Gergely László

A szakképzés versenyképesége legalább akkora tét, mint az, hogy a mesterségek iskoláinak növendékei vetélkedőkön méretetnek meg, s a legjobbak a nemzetközi mezőnyben is rajthoz állnak, akár a győzelem reményében. Simon Gábornak, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium államtitkárának mindenesetre abban is komoly szerepe lehet, hogy a ma diákjai a gazdasági válság ellenére is olyan versenyképes szaktudással kerüljenek ki a munkaerőpiacra, amellyel álláshoz, valódi perspektívához juthatnak. A politikustól a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által megrendezett szakmunkástanuló versenyen alighanem ilyen kimondott-kimondatlan támogatást is vártak a szakmai erőpróba összesereglett fiatalok. Azok, akik talán kevésbé szorongva készülnek az életre,

hiszen bejutva a versenyek döntőibe, megsokszorozzák elhelyezkedési esélyeiket is. Simon Gábert is ilyen „alapról” kérdeztük.

Simon Gábor, az SZMM államtitkára

– A szakmunkástanuló vetélkedő ünnepségén azt mondta, hogy igen jó szereplést vár a magyar ifjaktól az európai és a világversenyeken. Nem tart attól, hogy a honi szakképzés, mely elég sok sebből vérzett eddig, nem az általános képet mutatja magáról, hiszen a vetélkedőkön a „jokerek” jutnak szóhoz?

(Folytatás a 4. oldalon)

Herczog László: Közvetett hatások érvényesülnek Jön az alternatív szakképzés, és jövőre lesz ösztöndíj is

Hosszú távon a gazdaságnak szüksége van megfelelően képzett szakemberekre, ezért továbbra is cél a szakképzésbe – kiemelten a szakmunkásképzésbe – bekapcsolódók számának növelése és a keresletorientált szakképzés erősítése – hangsúlyozta Herczog László szociális és munkaügyi miniszter, aki a válság hatásairól, a szakképzés fejlesztésének új irányjairól, egyebek közt az alternatív szakképzés előnyeiről és a fiatalok jövőképe formálásáról beszélgettünk.

Kalocsay Katalin

– A jelenlegi gazdasági válság milyen következményekkel járhat a szakképzésre?

– A válság a szakképzésre mint oktatásra – közvetlenül nincs hatással. Továbbra is cél a szakképzésbe – kiemelten a szakmunkásképzésbe – bekapcsolódók számának növelése és a keresletorientált szakképzés erősítése, mert hosszú távon a gazdaságnak szüksége van megfelelően képzett szakemberekre. A gazdasági válság közvetett hatásait – az iskolarendszert és a felnőttképzést illetően – célszerű különválasztani. Közismert, hogy az iskolarendszerű szakképzés finanszírozása három csatornán történik. A működési költségeket az állami költségvetés (normatíva iskolatípustól és évfolyamtól függően Ft/fő/év) és az önkormányzati kiegészítő normatíva biztosítja. A szakképzés fejlesztésére EU-források, valamint a gazdálkodó szervezetek által fizetendő szakképzési hozzájárulás terhére, a TISZK-nek közvetlenül átadható fejlesztési támogatás fordítható. Ez utóbbinak lehet közvetett hatása a szakképzésre abban az esetben, ha nő a munkanélküliség, s az alkalmazottak számának csökkenésével kevesebb lesz a szakképzési hozzájárulás összege. A munkanélküliség növekedése természetesen hatással van a pályakezdő munkanélküliség alakulására is. A recesszió következtében megtörténhet, hogy rövid távon kevesebb pályakezdő szakmunkás talál magának munkahelyet az iskola befejezését követően, de a gazdasági válság hatásainak gyengülését követően valószínű ők lesznek azok, akik elsőként el tudnak majd helyezkedni a gazdasági fellendülés időszakában. A felnőttképzésbe várhatóan többen kapcsolódnak majd be, a leépítés vagy cégek megszűnése miatt munkájukat elvesztők számára a munkaügyi szervezet biztosítja a szakmai képzésben, továbbképzésben való részvételt, amivel az elhelyezkedési esélyeiket szeretnénk növelni.

– Változik-e a 2013-ig kidolgozott szakképzési stratégia?

– A stratégiában nincs változás, és nem is tervezünk. Továbbra is cél a keresletorientált szakképzés kialakítása, a képzé-

si kínálat és a gazdaság szakemberigényének közelítése. Ennek megvalósulása érdekében további támogatással (TÁMOP) bővítjük a TISZK rendszert, EU-forrásból fejlesztjük a szakképzés tartalmát és minőségirányítási rendszerét, a megalapozottabb szakmaválasztás érdekében kiépítjük a pályorientáció és a pályakövetés rendszerét.

– Folytatódik-e a szakképzés átalakítása? Milyen irányba?

– A szakképzési stratégiában rögzített feladatok végrehajtása 2005–2008 között megtörtént. Újabb, nagy reformokat a közeljövőben nem tervezünk. Újdonság azonban, hogy széles körű társadalmi igényt kielégítve a 2010/2011-es tanévtől úgynevezett alternatív – más néven előre hozott – szakképzési forma bevezetését tervezzük a szakmunkásképzésben. Ennek lényege, hogy valamennyi évfolyam szakképző évfolyamként működjön, vagyis a szakképzés már a 9. évfolyamtól, 14 éves korban megkezdődhet. A hagyományos szakmunkásképzésben a 9–10. évfolyamon NAT keretrendszer alapján átadásra kerülő általános műveltségterület az alternatív szakképzésben szakmához kötött, és szakmai modulok részeként jelenik meg valamennyi évfolyamon. Így biztosítani tudjuk, hogy a képzési forma ne jelentesen zsákutcát, az érintettek később a megszerzett ismereteik beszámításával folytathatják tanulmányaikat érettségizésig, továbbképzésben vagy a munkaerőpiacra. Az alternatív szakképzés bevezetésével vélhetően csökkenni fog a lemorzsolódás, mert az általános iskolában átértelt kudarckok után a fiatalok – a közismereti és a szakmai tárgyak integrációja és a munkatevékenység épkacsán – sikerélményhez juthatnak, jobb eredményeket érhetnek el. Ez javíthatja a kétkezi szakma megbecsülését, a szakmunkásképzés iránti érdeklődést. Az sem elhanyagolható,

Herczog László szociális és munkaügyi miniszter

– A fiatalok számára jövőké lehet-e a kétkezi munka? Milyen módon, milyen eszközökkel lehet kedvet csinálni a szakmunkássá váláshoz?

– Az előzőekben említett alternatív szakképzés bevezetése sok fiatal (és pályaválasztási döntésüket befolyásoló szülei) számára teheti vonzóbbá a szakmunkás életpályát. A szakmunkásképzésben a gazdaság által igényelt szakmákat tanulók számára bevezetni tervezett szakmunkásösztöndíjjal – túl a hiányszakmák megszüntetésén vagy legalábbis csökkentésén – szintén a kétkezi munka, a szakmunkás életpálya megbecsülését szeretnénk javítani. Az SZMM támogatásával az MKIK által immár második alkalommal megrendezett Szakma Sztár Fesztivál szintén ezt a célt szolgálja. Ezeknek a rendezvényeknek hangsúlyos szerepük van a szakmunkás pályamodell bemutatásában. A verseny kiemelt célja a fizikai szakmák vonzerejének növelése és társadalmi megítélésének javítása.

(Folytatás az 5. oldalon)

Mesterségek tisztelete

Volt idő, amikor a gyerekeket azzal riogatták a szülők, ha nem tanultak rendesen, hogy inasnak adják őket. Kétkezi szakmát tanulni meglehetősen lenézett pályának számított. De nem mindig és nem mindenütt volt így. Dortmund városában például olyan múzeumot nyitottak, ahol emeleteken át minden a mesterségek tiszteletéről szól. Látható például egy ónkupa 1728-ból, amely a szuszterek céhének birtokában volt: a tetején egy cipővel ékesített zászlót tart magasra a céhmester, kackiásan, tollas kalappal, büszkén. Őriznek díszes, festett szövőszéket 1670-ből, valamint káposztát és vadkant formázó fajansztálatokat a XVIII. századból. Külön tárlójuk van a porcelánból és ezüsből készült gyűszűknek és bársony tűpárnáknak.

A kézművészetnek, a kézi és kétkezi munkának sokfelé a világon hagyományosan nagy a becsülete. Újabban mintha nálunk is kezdene változni a szemlélet. Talán azért, mert az emberek a dolgok értékére akkor szoktak igazán ráébredni, ha hiányoznak. Ha csőtörés van, és nincs aki megjavítsa, ha tönkremegy a zár, és nincs aki gyorsan segítene az ajtót kinyitni, ha útközben elromlik az autó, nincs aki a helyszínre sietne... De egy csinos ruha megvarrásához, a nyári hőség elleni klíma beszereléséhez, a redőnyjavításhoz – és sorolhatnánk hosszan a hétköznapi életünkben fontos szolgáltatások sorát – mindmind hozzáértő szakember kell.

A szakmák presztízsének visszaállítására törekszik a Szakma Sztár Fesztivál. És aki látja, mi történik ott, nem is kételkedik abban, hogy tisztelni kell a kétkezi munkát, azokat a tapasztalt embereket, oktatókat, akik tudják, mit és hogyan kell átadni az ifjakkal. Akiktől szívesen tanulnak, akiknek az elismerésére vágyunk, és akik büszkék a fiaikra, lányaikra, amikor ország-világ előtt megmutatják, mit tudnak.

Ezeket a versenyeket együtt van a tudás, a tapasztalat, és valami manapság kivételes ritkaság: a barátság, az együttműködés, a versenytársak és a szakmák tisztelete. Amit ugyanúgy magukkal visznek az ifjú emberek, mint a megszerzett tudást.

P. Á.

Akik nem csak megtanulták, meg is szerették választott szakmájukat

Győztes arcképek a díjkiosztó záróünnepélyen

Csupa olyasmi történt a Szakma Sztár Fesztivál díjkiosztóján, ami manapság igen szokatlannak tűnhet. Egy csarnoknyi ember mosolygott. Voltak, akik a könnyeiket is nyeldesték, miközben Vangelistól az új világot meghódító Kolumbusz-zenéje szólt, és egymás után léptek a dobogóra a győztesek. Diákok és felkészítő tanáraik. Farmeresen vagy szokatlan zakónyakkendő eleganciával. És a közönség csak tapsolt és örült. A győztesek közül néhány ifjú szakmunkással a helyszínen beszélgettünk.

Dobogósok a szakmai fesztiválon

Peredi Ágnes

Makhándi Norbert
hegesztő külföldre készül

Makhándi Norbert hegesztő Debrecenből a Baross Gábor Szakképző Iskolát és Kollégiumot képviselte. A közeli Balkányban él, de meglehetősen sokára Norvégia vagy Franciaországban folytatja tovább az életét, mert már ott, a verseny helyszínén kapott állásajánlatot – külföldi munkára.

Olyan fiatal ember, aki örömet lel abban, amit csinál. – Nagyon jó érzés. Szeretem a szakmát. Az siker, ha az ember jól megcsinál egy varratot – mondja, és mellette egyetértően bólint az oktatója, Erdei Gyula. – Az ő hatására váltott szakmát Norbert, aki eredetileg kötőpályás és erőátviteli szerelő szakmát tanult, de egy év után inkább a hegesztéssel folytatta.

– Odakerült mellém – mondja az oktató –, és pár nap után megszerette a hegesztést.

Norbert még nem döntötte el, valóban elmegy-e külföldre. Még megbeszéli a családdal, de látszik a szemén, hogy kétségtelenül erős az ajánlat vonzása.

Deák Mihály szellőző- és klímaberendezés-szerelő bízik a jövőben

Deák Mihály szellőző- és klímaberendezés-szerelő Csongrádból érkezett, ahol nagy hagyománya van a légtechnikának. Ebben a városban működik a hatvanas években ismertté vált Mirköz, valamint még vagy tíz más, szakmabeli cég is.

– Konkrét ajánlatom még nincs, de biztos lesz választási lehetőség – mondja bizakodóan a fiatal ember. – Ezzel a szakmával Csongrádban jól meg lehet élni. Miközben beszél, még forgatja a kezében a vizsgadarabot, a sík lemezből hajtogatott légszűrőt és az összeillesztését. Az egyik tapasztalt mester pedig elismerően nézi a művet.

Kis Henriett kozmetikusgyakorlatot akar szerezni

Kis Henriett bájos, filigrán lány, nemes, kellemes sminkkel.

– Ő, ez csak egy egyszerű, hétköznapi smink, egy kis alapozó, púder, pirosító és szempilláspírál – mondja szerényen a kozmetikai verseny győztese.

Keszthelyről jött. Húszéves.

– Már régóta készülök erre a pályára. Általános iskolás hetedik osztályos korom óta tudom, hogy ez a szakma érdekel. Akkoriban kezdtem kozmetikushoz járni. Tetszett, mert tiszta, jó érzéseket keltő világ. Az érzéseket tovább és örömet adhatunk másoknak.

A versenyre nagyon komolyan készült. A januári írásbelin két év anyagáról kellett számot adni, de nemcsak a tananyagot vette át, hanem igyekezett minél több információt is megszerezni a szakmáról. Szintén nagyon intenzív volt a gyakorlati felkészülés.

– Az is fontos, hogy az ember bizzon magában. Végére is mindenki első akar lenni.

Az ifjú kozmetikus megtehetné, hogy saját üzletet nyit, de egyelőre nem így döntött. Előbb gyakorlatot akar szerezni, tapasztalatokat, „mert meg kell majd felelni annak a bizalomnak, amellyel a vendégek rám bízzák magukat”.

Csikos Ferenc villanyszerelőből egyszer mérnök lesz

Csikos Ferenc villanyszerelő Kecskeméten tanult. Kiskunfélegyházáról járt be naponta az iskolába.

– Sokat gondolkodtam, mi legyen. Több szakma is felmerült, de ez tetszett a legjobban. Az elektromosság mindig is érdekelt. Persze, tudom, hogy az áram veszélyes, láthatatlan. Ezért nagyon felkészültnek kell lenni. Mindig tudni kell, hova szabad nyúlni, és mindig meg kell győződni a biztonságról.

A fiatal embernek további tervei is vannak. Érettségizni akar, és utána a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán szeretne tovább tanulni, és mérnök lenni. De abban is

Juhász József és Bihall Tamás MKIK-alelnökök a díjátadáson

biztos, hogy amit eddig megtanult, arra még nagy szüksége lesz, és jól fogja használni.

Horváth Tamás vízvezeték- és központifűtés-szerelő mesterével folytatja

Horváth Tamás a vízvezeték- és központifűtés-szerelők között lett a legjobb. Szombathelyről jött a versenyre. A várostól húsz kilométerre fekvő Egyházásrádócson, egy 1100 lakosú faluban él. Egy ismerősénél találkozott először ezzel a szakmával. Felvették.

Öt évet tanult, mert megismerkedett a napelemek szerelésével is. Ebben nagy jövő rejlik, kivált manapság, amikor az energiaárak egyre magasabbak.

– Csak azért indultam, hogy meglegyen a szakmám – mondja szerényen, ami most már biztosan meglesz. És már van munkahelye is, egy helyi vállalkozásnál, melyet a mestere vezet.

Vass Tímea bőrdíszműves egyedi táskákat készít

Vass Tímea bőrdíszműves. Pécsről érkezett a versenyre, ahol a legendás, nagy múltú bőrgyár nemrégiben ment teljesen tönkre. Tímea mégis kitart választott szakmája mellett, de azt fontolgatja, hogy a tudását külföldre viszi majd.

Ahogy beszél azokról a táskákról, övekről, ékszerekről, pénztárcákról, amelyeket készített és még készíteni akar, árad a szakmaszeretet.

– Amikor leérettségiztem, szerettem volna az Iparművészeti Egyetemre menni, de nem vettem fel. Egy nyári napon sétáltam, és megakadt a szemem egy újságon, amelyben a továbbtanulási lehetőségekről írtak. Itt bukkantam a bőrdíszművészségre, és úgy érzem, ez szinte sugallat volt. Azóta

is élvezem, és büszke vagyok rá, hogy ezt csinálhatom – mondja őszinte hévvel, és semmi kétség, még sokra fogja vinni. Egyedi tárgyakat készít, főleg táskákat.

– Azt mondják rájuk: „fura kinézetűek” – idézi társait. Vagyis hát eredeti, ötletes darabokat alkot, és már azon töpreng, hogyan tudna más anyagokkal is dolgozni. – Amiket készítek, inkább külföldön értékesítenek, itthon, ha lenne is rájuk igény, pénz nem nagyon van – állapítja meg már némi élettapasztalattal.

Bandúr Balázs központifűtés- és csőhálózat-szerelő még tanulni szeretne

Bandúr Balázs a központifűtés- és csőhálózat-szerelő szakmában lett az első. Besnyőn, egy 1800 lelkes kis faluban él. Onnan járt a Dunaferrhez szakmát tanulni.

– A barátnóm apja is ezt a munkát csinálja, volt, hogy együtt szereltünk. Megtetszett.

A versenyre amúgy azért jött, hogy minél kevesebbet kelljen majd még vizsgázni. De a tanulást nem akarja abbahagyni. Azt viszont majd a jövő mutatja meg, merre haladjon tovább. Egyelőre keresi a helyét az életben és a szakmában is.

Várszegi Ivett, férfiruha-készítő magából indult ki

Várszegi Ivett, férfiruha-készítő. Ő is pécsi. És igen szokatlannak magyarázatot ad arra a kérdésre, miért éppen ezt a szakmát választotta.

– Nem vagyok vékony alkat, és nagyon nehéz olyan készruhákat találnom, amely mindenhol jó, és jól is áll. Azért jöttem ide, hogy tudjak magamnak és a sok hozzám hasonlóknak – ruhát varrni.

Mert azt talán nem mindenki tudja, hogy a férfiruha-készítők nemcsak a férfiaknak való ruhák varrását tanulják meg, hanem a nőit is. Így hát Ivett mindkettőt megtanulta. És őszintén hálás az oktatóinak, Orosz Éva tanárnőnek és Rapp Józsefnek, az oktatójának.

A legközelebbi terve, hogy leérettségizzen. Azután jöhet a munka, amit manapság nem könnyű ebben a szakmában találni. Bár van már ajánlata egy balatoni vállalkozótól, akinél fürdőruhákat kellene készítenie. De ezt nem tekinti véglegesnek, inkább tovább böngészni a hirdetéseket.

A keresett szakmában veszélyt jelent a felhígulás Kozmetikusnak lenni hivatás

A kozmetikusversenyzők székeiben nem éppen a legifjabb hölgyek ültek, ugyanis a verseny egyik alapszabálya az volt, hogy a modelleknek 25 évesnél idősebbeknek kell lenniük. Ezzel is azt jelezték, hogy az igazi „művészet” az idősebb, nem a leg-tökéletesebb bőrű és alkatú hölgyekből szépséget várásolni.

Kovács Barbara versenyfelelős szerint szigorúak a követelmények

– peredi –

Kovács Barbara versenyfelelős azt mondja: manapság különösen fontos a jó megjelenés, a szépség. Ezért is vált a kozmetika igen keresett szolgáltatássá. Ma Magyarországon nagyon szép szalonok és jól képzett szakemberek vannak, akik igyekeznek magas szakmai színvonalon dolgozni. Pedig nem könnyű. A felhígulásnak vannak jelei, ugyanakkor léteznek igen elkötelezett szakemberek is, akik nem akarják engedni a minőségét.

A mostani versenyre is igen szigorú és alapos volt a felkészítés. A résztvevőknek nemcsak a gyakorlati tudásukat kellett bizonyítaniuk az előselejtezőkön, hanem komoly elméleti ismeretekről is számot kellett adniuk. Olyan biológiai, kémiai tudásról, amelynek az alapjait a

középiskolából hozzák a tanulók, akik érettségi után kezdhetik meg a kozmetikai tanulmányokat. Tisztában kell lenniük az anatómiával, a bőr szerkezetével, az izmok működésével és azzal is, hogyan hatnak az egyes anyagok a bőrre.

A versenyen az is értékelési szempont volt, hogy a tanulók, az ifjú kozmetikusok mennyire törődnek a vendégeikkel, a modellekkel. Udvariasan érdeklődnek-e, hogy szomjasak, kényelmesen ülnek stb. A jó kozmetikusnak pszichológusnak is kell lennie, hiszen közte és a vendégek között speciális bizalmi viszony alakul ki. Azt is tudniuk kell, kinek mire van szüksége. Van, akinek csak egy fél óra

jut szépítkezésre, lazításra, s akkor neki ennyi idő alatt kell megadni azt, amit elvár ahhoz, hogy abban a fél órában érezze jól magát, a kezelés után pedig szépnek lássa magát, és kipihenjen térjen vissza a nyüzsgő életbe.

A frissen végzett kozmetikusoknak különböző az elhelyezkedési esélyük aszerint, hogy hol élnek. Budapesten és a Nyugat-Dunántúlon – még nehezebb időkben is – könnyebben találnak munkát. E területeken az eddigi tapasztalatok szerint manapság legfeljebb a vendégkör szűkül valamelyest. A keleti országokban azonban már korábban is kisebbek voltak az elhelyezkedési esélyek.

Szalont nyitnak a jobbak – menő a mérték utáni szabóság is „Aranyat ér egy jó varrónő”

Miközben évek óta azt hallani, hogy tönkrement a hazai ruházati ipar és a bőripar is, a Szakma Sztár Fesztiválon lelkes, elszánt fiatalok versenyeztek mindkét szakmában. S. Barna Judit vizsgálónő sem pesszimista. Ő úgy látja, a magyar ruháipar még mindig él, csak nem elég jó a propagandája. Bár kétségtelen, a cégek és a szakmát művelők száma az utóbbi években erősen visszaesett, mégis, manapság is aranyat ér egy jó varrónő.

Barna Judit vizsgálónő sem pesszimista

P. Á.

A megmaradó kis- és középvállalkozásoknak nagy szükségük van a szakképzett munkaerőre. Sok olyan kis üzem van, ahol betanított munkásokkal dolgoznak, belső oktatással, tréningekkel képezik őket. Ilyen helyeken különösen megbecsülik a nagyobb tudású szakmunkásokat, akik felszavakból is értik, mi a feladatuk, és tudják, hogyan oldják meg.

Jó szakismeretekkel, színvonalas képzéssel életben lehet és kell tartani ezt a szakmát – véli S. Barna Judit. – A szakmunkásképző iskolákban a hallgatókat megtanítják az egyéni tervezés-

re, és a nagyipari termeléshez szükséges ismeretekre is. Aki ilyen iskolában végez, hamarosan kisebb szalont is nyithat, kivált vidéken. Jól jövedelmez a mérték utáni varrás is.

A fiatalokat már várják a vendéglátó cégek Amit a szakácsok főztek, a pincérek feltálalták a versenyen

A Szakma Sztár Fesztivál nyüzsgésében különleges látványt nyújtottak az ifjú szakácsok. Klasszikus fehér öltözékükben, sikkával a fejükön álltak a tűzhely körül, és már korán reggel tisztogatták a spárgát. Mert az a napi versenymenü spárgakrémleves volt sajttal, utána pirított csirke jóaszony módra, desszertnek pedig diópudingot készítettek csokoládémártással.

Az ifjú szakácsok klasszikus fehér öltözetükben

Peredi Ágnes

Ottó Judit, aki nemcsak a szakácsok, hanem a kereskedelem és vendéglátás versenyzőinek is versenyfelelőse volt, standról standra járva figyelte az eseményeket. Azt is, ahogy a kereskedőtanulók a pult mögött állva kínálták igazi vendégeknek az igazi ruhákat, és azt is, ahogy a vendéglátósok dolgoztak.

Mert ezen a versenynapon, amit a szakácsok megfőztek, azt a pincérek feltálalták – és ez is része volt a versenynek. A pincértanulóknak például arról is számot kellett adniuk, hogy

mennyire ismerik a különböző evő- és tálalási eszközöket. Fel kellett ismerniük például a nálunk nem túl gyakran használt csigafogót is... Azt is tudniuk kell, hogy miként terítsenek meg speciális alkalmakra, mi a megfelelő menü, milyen étrendhez milyen ital dukál, és természetesen a menükártya nyomtatása is a pincérepertoár része.

Ottó Judit, a szakmák és a piac ismeretében is úgy látja, hogy a vendéglátás szakmai változatlanul vonzóak a fiatalok

számára, a gazdasági válság ellenére még mindig jó elhelyezkedési lehetőségeket ígér. Bár az is igaz, hogy a fiatalok körében csökken a jelentkezők száma. Pozitívum, hogy az oktatás igyekszik lépést tartani a változásokkal. Ma már olyan készletekre is felkészítik a fiatalokat, amelyekre korábban kevésbé volt szükségük. Fontosnak tartják például, hogy egy pincér is tanuljon meg önállóan gazdálkodni a pénzzel és az eszközökkel.

Hová tűnt a fővárosiakból a versenyszellem? Sok a fodrász, de kevésből lesz kiváló, lelkiismeretes szakember

A fodrászoknál ismert arcok. Hajas László mesterfodrász figyeli az eseményeket Szécsényi István mesterfodrásszal. És a versenyfelelős, Szirmák Szilárdné szakképzési szakértő, aki sok generációt tanított meg a fodrászat művészetére. Míg készülnék a frizurák, szót tudunk váltani arról, miért van olyan kevés igazán jó fodrász manapság.

Szirmák Szilárdné szakképzési szakértő sok generációt tanított

– peredi –

– A mai szabályok megengedik az iskolarendszeren kívüli képzést, vagyis aki akar, szervez egy tanfolyamot, de a színvonalat senki nem ellenőrzi – mondja Szirmák Szilárdné. Szécsényi István mesterfodrász hozzáteszi: az OKJ-s követelményeknél rögzítik a maximális óraszámot, de a minimumot nem. Aki fodrásziskolát akar nyitni, megteheti, hogy csak nyolc hónapig tanítja a diákokat, holott a konzervatív, vagy mondhatni, alapos képzéshez három év tanulásra van szükség. A szabályok szerint csak meg kell nevezni egy vizsgaközpontot, amelyik vállalja a hallgatók vizsgáztatását – de ez nem jelent igazi minőségi garanciát, hiszen a vizsga annak is jól

sikerülhet, aki nem igazán felkészült.

A Szakma Sztár Fesztiválon részt vevő ifjú versenyzőkkel azonban más a helyzet – hangsúlyozza Szirmák Szilárdné. – Erre a versenyre a szakmából 330 fiatal nevezett be, akik a területi kamarák szervezésében selejtezőkön adták tanúbizonyságát

elméleti felkészültségüknek. A legjobb tíz versenyző jutott el a fesztivál döntőjébe, s akik 60 százalékosnál jobb teljesítményt nyújtottak, szakmunkássá válhatnak. Figyelemre méltó, hogy a fodrászok döntőjébe egyetlen fővárosi szakmunkásképző iskola növendékei sem jutottak be, a vidékiek lett a pálya.

A látványos verseny vonzotta a drukkeréket A szakoktatókon is múlik, kiből lesz majd jó cukrászmester

Bár megköszölni nem lehetett a finomságokat, a cukrászok versenye vonzotta a legtöbb érdeklődőt, folyamatosan nagy volt a tolongás a G csarnokban felállított „cukrászműhely” körül. Kemény Andrásné versenyfelelőssel, szaktanárral, a magyar cukrászok ipartestülete alapítványának kuratóriumi elnökével a szakma presztízseről beszélgettünk.

Dalia László

– A magyar cukrászok ipartestülete komoly gondot fordít arra, hogy jól képzett szakemberek dolgozzanak a hazai szállodákban, éttermekben és cukrászdákban. Megbecsült, jó nevű szakemberek minőségi termé-

ekkel képviselik a szakmai színvonalat. Az oktatás lépést tart az igényekkel, keresettek a magyar cukrászok külföldön is. Sokan dolgoznak Németországban, és egyre többen helyezkednek el az angolszász országokban is.

– Mégis panaszoknak a képzésre, hogy túl sok az el-

mélet, a tanulóknak elmegy a kedvük a szakmától, mire beléphetnek a konyhába...

– Türelmetlenek a fiatalok. Ebben is, meg abban is, hogy amikor kikerülnek az iskolából, rögtön nagy fizetést szeretnének. Pedig előbb gyakorlatot kell szerezni, és ki kell várni, míg a szakmai tudás beéri. A mi időkben sem volt ez másképp. A képzés két év elmélettel kezdődik, ezután állhatnak asztalhoz a tanulók. Valóban, a munka örömet akkor érzik meg, amikor a kezük alól kikerül egy torta vagy sütemény. A gyen-

gebb tanulmányi eredményt produkáló diák is „kinyílik”, ha a gyakorlatban sikerélménye van.

– Más szakmákban a vidéki iskolák sokkal jobban szerepelnek, mint a fővárosiak. A cukrászoknál is hasonló a helyzet?

– Nem ilyen egyértelmű a különbség. Eleve sajnálatos, hogy a versenyre jelentkezett 150 tanulóból mindössze húsznak volt elfogadható az elméleti tudása, ennyien értek el ötvenszázalékos eredményt minden tárgyból. Szerencsére az asztalnál jobban produkálnak. Amúgy mindig azok az iskolák az igazán erősek, ahol elhivatott szakoktatók dolgoznak. Budapesten egyébként ezután egy cukrásziskola működik majd, a Gundel. Vidéken is központosodik az oktatás, amitől a színvonal további javulását reméljük.

Kemény Andrásné versenyfelelős, szaktanár a „cukrászműhely” előtt

Gubán László versenyfelelős: turpisság kizárva

Magas színvonalú verseny volt

Gubán László, az ács-állványozó, épületburkoló-kőműves és a tetőfedő szakmák versenyének felelőse szerint az idei verseny kiemelkedő szakmai színvonalat hozott, és a szakmánként döntőbe jutott tíz versenyző mindegyike öregbíteni fogja mestersege hírnevét.

Strbik László

A versenyfelelős hozzátette: bár a fiatalok dolgát jelentősen nehezítette a pszichés terhelés, hogy több százan figyelték őket a verseny közben, de, leküzdve a lámpalázat, mindegyikük nagyot

ves, 200 burkoló és 100 ács indult az idei versenyen, közülük többszöri szűrés után szakmánként a legjobb eredményeket elérő tíz jutott a budapesti fináléba. A gazdasági válság e téren is éreztette hatását – jegyezte meg –, mivel tavaly még 15-12-15-en vehettek részt a döntőben.

Gubán László versenyfelelős

alkotott. A kőművestanulóknak a legújabb 44-es Wienerberger téglával kellett versenyfeladatukat teljesíteni, míg a burkolóknak a szintén újdonságnak számító Zalakerámia lapok lerakásával kellett bizonyítaniuk szakmai rátermettségüket.

Gubán László kiemelte, hogy országosan összesen 216 kőmű-

A mester megerősítette, hogy jó ötletnek tartja a kamarai versenyrendezést, mivel korábban, amikor szakmunkásiskolák voltak a főszervezők, nemritkán a rendező iskola tanulóit előnyben részesítették, „lejtett a hazai pálya”, ami nem kedvezett a versenysemlegesség elvének.

Emlékeztetett arra, hogy az

MKIK 16 szakma vizsgakövetelményeit határozhatja meg, így a „turpisság” kizárva az SZKTV-én. A versenyfelelős kifejtette, hogy az ács-állványozó is évek óta hiányszakma, amit abból is meg tud állapítani, hogy a zuglói Várna utcai Építőipari és Díszítőipari Szakiskolában (ahol tanít) az elmúlt években már csak 12-15 ács-állványozó végez évente, míg 15 éve még akár félszázan is megszerzett a szakmunkásbizonyítványt.

Országosan sem jobb a helyzet, mivel évente legfeljebb 200 ács-állványozó kerül ki a szakiskolákból, ami harmada a rendszerváltáskor regisztrált létszámnak. Ám Gubán László sokat remél attól a háromszintes, háromemezes négyzetméter hasznos alapterületű központi szakképző csarnoktól, ami szintén Zuglóban, az Öv utcában valósult meg. A nyugat-európai mintára megépített, modern szakképző intézményben a tantermek mellett ott találhatók a tanműhelyek, vagyis amit a szaktanárok az elméletben elmondanak, azt rögtön a gyakorlatban meg is tudják mutatni a növendékeknek. Emellett a múlt év szeptemberétől végre beindulhatott a moduláris szakképzés is, amitől szintén jelentős előrelépés várható a szakmunkásképzés terén. Mindezek és az SZKTV együttes hatása az lehet, hogy az öt éve megtorpant ács-állványozó végzősök számának csökkenése megfordulhat, és enyhe emelkedésnek indulhat.

Bujdosó Balázs elégedett a versenyzők teljesítményével

Az MKIK eredményesen halad a szakmák népszerűsítésében

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara jó módszert választott a szakmák népszerűsítésére, amikor az országból több ezer általános iskolai diákot utaztatott Budapestre, az SZKTV döntőjére. Ez az első lépés ahhoz, hogy az általános iskolásokkal megkedveltsük a szakmákat, méghozzá a döntőbe jutott tanulók magas színvonalú produkciója alapján – mondta el Bujdosó Balázs versenyfelelős.

S. L.

Az ötven felé közeledő szakember 1985 óta dolgozik a szakképzésben, végigjárta a géplakatosi szakma „szamárlétráját” a szakmunkásvizsgától az érettségig, majd a főiskolai diplomáig. Így – a legegyszerűbb műveletektől a legbonyolultabbakig – tisztában van a szakma minden fortélyával.

Bujdosó Balázs – Darázsnyé Nagy Teréziával közösen – hat szakmának: a gáz- és a vízvezeték-, a klíma- és a gázberendezés-, valamint a központifűtés-szerelők és a géplakatosok versenyének volt a felelőse. Versenyfelelős társával együtt tanárként a Budapest IX. kerületében található Szily Kálmán Két Tan nyelvű Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégiumban dolgozik.

– E hat szakmában országosan mintegy 250-en neveztek be az idei versenyre, és 37-en jutottak el a végső megmérettetésig – mondta Bujdosó Balázs. A gáz- és vízvezeték- szerelők közül tízen-

tízen, a klímaberendezés-szerelők közül nyolcan, a gázberendezés-, a központifűtés-szerelők és a géplakatosok közül szakmánként hárman.

– Elégedettek lehetünk, hi-

szén a döntőbe jutott tanulók mindegyike komoly felkészültségről tett tanúbizonyságot. Új kihívást jelentett a tanulóknak, hogy ezúttal több száz néző is figyelte tevékenységüket. Ez a természetes versenydrukk mellett növelte stresszérzetüket – jegyezte meg. Motivációt jelentett, és a hat szakma döntőjének magas színvonalát mutatja, hogy a tanulók 90 százaléka sikeresen végzett, és mentesül a szakmunkásvizsga alól.

Munkában a klímaberendezés-szerelők

Nagy Miklós kevesli a villanszerelőnek jelentkezőket

Heten szereztek a versenyen szakmunkás-bizonyítványt

Nagy Miklós a villanszerelő-szakma versenyfelelőse elégedetten nyugtázta a jövő szakma mestereinek szereplését, hiszen a tíz döntőbe került versenyző közül heten mindhárom vizsgát – szóbeli, írásbeli és gyakorlati – egyaránt hatvan százalék feletti eredménnyel teljesítették, így ők mentességet nyertek a szakmunkásvizsga alól.

– strbik –

A mester hozzátette: országosan összesen 168 villanszerelő-tanuló szánta rá magát arra, hogy az idén megmérettesse elméleti és gyakorlati tudását, közülük nem volt könnyű kiválasztani a tíz legjobbat, mert sokkal többnek helye lett volna a döntőben, ám a versenyszabályok csak ennyit engednek.

Nagy Miklós elmondta, hogy bár országos rátekintése nincs a szakma utánpótlásának helyzetére, ám a budapesti ugyancsak elkésztető. Míg 15-20 éve csak az újpesti Déry Miksa szakiskolában 6-8, átlagosan húszfős villanszerelői osztály végzett, addig tavaly mindössze egy, és már csak 10-12 fős létszámú osztály fejezte be tanulmányait. Ez a

tendencia jellemző a fővárosra és az egész országra is.

Az idei versennyel teljes mértékben elégedett volt, hiszen a tizből heten felmentést kaptak a szakmunkásvizsga alól, míg egy tanulóknak még írásbeliből, két-tőnek pedig írásbeliből és gyakorlatból kell még számot adnia ismereteiről.

Nagy Miklós kiemelte, hogy a gyakorlati vizsga két részből állt. Az első részben egy elektromos szerelési feladatot kellett megoldaniuk a vetélkedőknek, míg a

második részben az SZKTV reklámfelirat villogtatásának automatikáját kellett megoldaniuk.

A villanszerelő-szakma versenyfelelőse elmondta, hogy bár elhangzottak olyan vélekedések, hogy a gazdasági válság bizonytalanná teszi a 2010-es SZKTV megrendezését, mégis reméli, hogy az a kiváló kezdeményezés jövőre is népszerűsíteni fogja a kétkezi munkát, amire nagy szükség lenne a jövőben is.

Nagy Miklós, a villanszerelő-szakma versenyfelelőse

Fenyvesi Ottó komolyan aggódik a szakmai utánpótlásért

A jó hegesztőt manapság nagy becsben tartják a cégeknél

A hegesztő és a szerkezetlakatos-szakmákban összesen húszon egy tanuló jutott a döntőbe, előbbiből hatan, míg utóbbiból tizenöten. Fenyvesi Ottó versenyfelelős szerint kiemelkedően magas volt a döntőbe került tanulók felkészültsége.

Munkatársunktól

– Szeretnék egyre több ilyen nagy tudású diákkal találkozni saját pedagógusi munkámban is, mint akiket a döntőben láthatam. Ha rájuk gondolok, nem aggódom a két szakma jövőjéért, bár tudom, ők kivételek – jegyezte meg Fenyvesi Ottó versenyfelelős, aki 25 éve tanít az esztergomi Géza fejedelem szakiskolában.

– Mint elmondta, a hegesztő-tanulóknak négy feladatot kellett megoldaniuk. Wolfram elektrodás semleges védőgázos ívhegesztést, gázhegesztést, és aktív védőgázos hegesztést és egy bevont elektródás hegesztést. Minden feladatot magas színvonalon hajtottak végre a fiatalok. A szerkezetlakatosoknak egy írott i betűhöz hasonló tartókeretlemez kellett megmunkálniuk.

Fenyvesi Ottó úgy véli, a szak-

képzésért felelős szervezeteknek arra kell törekedniük, hogy

viszsaadják a kétkezi munka becsületét. Egy jól dolgozó hegesztő vagy szerkezetlakatos egy-egy cég számára olyan kinccsé válhat, hogy mérnöki fizetéssel alkalmazzák, mert nélküle a termelés egyszerűen nem megy. Manapság az általános iskolát közepes átlaggal végzetten is inkább gimnáziumban, középiskolában tanulnak tovább, majd – ha bírják a szülők – fizetéses főiskolán

folytatják tanulmányaikat. Húsz-harminc évvel ezelőtt természetes volt, hogy aki nem éppen kitűnő tanuló, szakmunkásnak megy. Így volt utánpótlása a szakmunkásképzésnek. Ma ez nagyon hiányzik.

Fenyvesi Ottó versenyfelelős

A fizikai szakmák fortélyai már nem szállnak apáról fiúra

Segítsen a média is visszaadni a kétkezi munka becsületét

A Hungexpo területén megrendezett idei SZKTV jó hangulatban zajlott le, és öröndetesen nagyszámú érdeklődő volt kíváncsi a versenyekre – nyilatkozta Darázsnyé Nagy Terézia, aki hat szakmának, a gáz- és vízvezeték-, a klíma- és a gázberendezés-, valamint a központifűtés-szerelők, továbbá a géplakatosok versenyének volt a felelőse.

Strbik László

– Darázsnyé Nagy Terézia, a Szily Kálmán szakiskola műszaki igazgatója 1982 óta tanít jelenlegi munkahelyén, így meg-

lehetősen átfogó tapasztalatai vannak az általa felügyelt hat szakma csaknem három évtizedes múltjáról. Az általa képviselt tanintézetben tavaly vízvezeték- és központifűtés-szerelőként 28-an, gázvezeték-szerelő-

ként 18-an, klímaberendezés-szerelőként 28-an végeztek, míg géplakatos tanulójuk évek óta nincs.

– A rendszerváltozás körüli években e szakmákban a tavalyinak legalább a kétszerese kapott szakmunkás-bizonyítványt az iskolánkban – emlékeztetett a műszaki igazgató. Mint elmondta, a jelenlegi szakmát választóknak sajnálatos módon nincs fogalmuk arról, hogy pontosan mit csinál egy géplakatos vagy

gázvezeték-szerelő, mivel már régóta nem apáról fiúra száll egy-egy szakma, így a gyermekek nem látják, nem tudják ellesni a szakma fortélyait, és nincs lehetőségük megszeretni sem a kétkezi mesterseget. Véleménye szerint a médianak is fontos szerepe lehetne abban, hogy megismertesse és megszerettesse a szakmákat a fiatalokkal. Útalt arra, hogy jelenleg komoly hiány mutatkozik munkás szakemberekben, mivel manapság nem perspektíva szakmunkásnak lenni.

– Pedig egy szakmáját magas szinten művelő klímaberendező ma Magyarországon legalább annyit tud keresni, mint egy informatikus – hangsúlyozta az igazgató.

Darázsnyé Nagy Terézia, a Szily Kálmán szakiskola műszaki igazgatója